

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 4. kwietnia 1908.

Część: № 63. Rozporządzenie, którem ogłasza się wzorowy porządek czynności dla biur krajowych „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjaryuszy“.

63.**Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 1. kwietnia 1908,**

którem ogłasza się wzorowy porządek czynności dla biur krajowych „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjaryuszy“.

W myśl § 93. ustawy z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. o ubezpieczeniu

pensyjnym funkcyjaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjaryuszy w służbie publicznej ogłasza się następujący wzorowy porządek czynności dla biur krajowych „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjaryuszy, które mają być otwarte stosownie do § 53. powołanej ustawy.

Bienert wlr.

Porządek czynności

dla

biura krajowego „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjnaryuszy“ w

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Okrag biura krajowego „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjnaryuszy“, założonego w na zasadzie § 53. ustawy*) rozciąga się na**).

§ 2.

Do biura krajowego należy znoszenie się z członkami we wszystkich sprawach.

W szczególności należą do niego następujące sprawy:

1. przyjmowanie zgłoszeń, dotyczących obowiązku ubezpieczenia, i kontrolowanie tak tego obowiązku, jak i obowiązku zgłaszania się;

2. utrzymywanie w ewidencji obowiązanych do ubezpieczenia w katastrze ubezpieczenia;

3. przypisywanie i ściąganie premii;

4. przyjmowanie pretensyi, z którymi występują ubezpieczeni, i przekazywanie ich komisji rentowej;

5. prowadzenie w katastrze rentowym ewidencji tych osób, które pobierają rentę, i kontrolo-

Uwagi:

*) Przez „ustawę“ rozumieć należy zawsze „ustawę z dnia 16. grudnia 1906., Dz. u. p. Nr. 1. z roku 1907. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcyjnaryuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcyjnaryuszy w służbie publicznej“.

**) Tutaj podać należy terytoryalny zakres działania biura krajowego.

wanie tych uprawnionych do poboru, którzy otrzymują rentę;

6. zamykanie wypłaty renty, oraz odbieranie rent i wsparć drogą postępowania, przeprowadzonego przez komisję rentową.

Nadto ma biuro krajowe prawo czynienia wniosków co do sposobu lokowania kapitałów (§ 47., ustęp 1., § 88., ustęp 3. ustawy).

Biuro krajowe załatwia czynności swoje w imieniu Zakładu pensyjnego.

§ 3.

Obwieszczenia biura krajowego uskutecznią się z mocą prawną przez jednorazowe ich zamieszczenie w urzędowych dziennikach krajowych

Wydziałowi wolno zawiadamiać członków o ogłoszeniach także w inny sposób.

§ 4.

Imieniem biura krajowego podpisuje naczelnik lub jego zastępca wspólnie z sekretarzem lub jego zastępcą, w ten sposób, iż do słów „Biuro krajowe Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjnaryuszy w“, wyciśniętych pieczętką lub napisanych przez kogokolwiek, dodają swój własnoręczny podpis.

§ 5.

Do biura krajowego należą ubezpieczeni, zatrudnieni w jego okręgu oraz ich służbodawcy, tudzież mieszkający tamże dobrowolnie ubezpieczeni.

W razach wątpliwych za miejsce zatrudnienia poczytywana będzie siedziba przedsiębiorstwa.

Przynależność służbodawcy do pewnego biura krajowego nie ulega zmianie wskutek przynależności do innego biura krajowego.

Do biura krajowego przydzielone są także osoby, zajęte w zagranicznym zakładzie krajowego przedsiębiorstwa; właściwość biura krajowego zależy będzie w tym wypadku od siedziby przedsiębiorstwa w krajach tutejszych.

II. Zarząd.

§ 6.

Sprawy biura krajowego załatwia:

1. wydział,
2. komisya rentowa,
3. główne zgromadzenie.

Organami wykonawczymi są:

4. komisya zawiadowcza,
5. sekretarz biura krajowego i
6. utworzone w danym razie miejscowe agencje.

a) Wydział.

§ 7.

Wydział biura krajowego składa się z naczelnika i 10 członków, z których jedna połowa ma należeć do grupy służbodawców a druga do grupy ubezpieczonych. Dla każdego członka należy wybrać zastępcę.

Legitymację naczelnika stanowi dekret nominacyjny, zaś legitymację dla członków wydziału, wybranych przez główne zgromadzenie, karta legitymacyjna, wystawiona przez naczelnika.

§ 8.

Naczelnika biura krajowego mianuje Minister spraw wewnętrznych po wysłuchaniu wydziału krajowego, względnie wydziałów krajowych, na okres pięcioletni.

Naczelnik musi być obywatelem austriackim, posiadać znajomość prawa, mieszkać ile możności w siedzibie biura krajowego albo przynajmniej w jego okręgu i nie może być członkiem Zakładu pensyjnego.

§ 9.

Zastępcę naczelnika wybiera wydział ze swego grona, bez względu na grupę członków (służbodawców lub ubezpieczonych).

Członków wydziału i ich zastępców wybiera główne zgromadzenie z pomiędzy tych członków

Zakładu pensyjnego (§ 5.), którzy należą do biura krajowego, a to w drodze osobnych aktów wyborczych.

Muszą oni być obywatelami austriackimi.

Najmniej dwie piąte członków i zastępców, wybranych z poszczególnych grup, muszą mieć zamieszkanie w siedzibie biura krajowego albo w bezpośrednio najbliższej okolicy.

Do wydziału nie mogą być wybrane:

1. Wszystkie osoby, zostające pod opieką lub kuratelą.

2. Ci, którzy pobierają zaopatrzenie dla ubogich z funduszów publicznych lub gminnych, albo którzy pobierali je w roku, poprzedzającym bezpośrednio wybór, albo którzy w ogóle korzystają z dobroczynności publicznej.

Za zaopatrzenie ubogich względnie za świadczenia dobroczynności publicznej nie należy jednak odnosić do prawa wyboru uważać: wsparć z kas dla chorych, rent z powodu wypadku lub rent nieudolności, uwolnienia od opłaty szkolnej, zaopatrzenia w środki naukowe lub udzielenia stypendyów, jak również zapomóg z powodu klęsk.

3. Osoby, do których majątku otwarto konkurs, przez czas trwania postępowania konkursowego.

4. Osoby, zasądzone na karę z powodu zbrodni lub z powodu przekroczenia kradzieży, sprzeniewierzenia, uczestnictwa w tychże lub oszustwa (§§ 460., 461., 463., 464. k. k.).

Ten skutek zasądzenia gaśnie przy zbrodniach, wymienionych w § 6., l. 1. do 10. ustawy z dnia 15. listopada 1867., Dz. u. pr. Nr. 131., z ukończeniem kary, przy innych zaś zbrodniach po upływie lat dziesięciu, jeżeli winnego zasądzono na karę co najmniej pięcioletnią, zresztą zaś po upływie lat pięciu, a przy przekroczeniach wyżej wymienionych po upływie lat trzech od chwili ukończenia kary.

Jeżeli ustawodawstwo karne wyda nowe postanowienia co do tego, z powodu jakiego karnosądowego skazania i na jaki przeciąg czasu traci się prawo wyboru i wybieralności do reprezentacji gminnych lub możliwość wykonywania tego prawa, natenczas te same postanowienia obowiązują mają także co do wybieralności do wydziału.

§ 10.

Okres urzędowania wybranych członków wydziału i zastępców wynosi pięć lat.

Członkowie ustępujący mogą być ponownie wybrani.

§ 11.

Mandat członka wydziału gaśnie w razie utraty wybieralności do wydziału (§ 9.).

§ 12.

Jeżeli członek wydziału występuje z wydziału przed upływem okresu urzędowania albo jeżeli tenże doznaje chociażby tylko chwilowych przeszkód, natenczas winien naczelnik powołać dotyczącego zastępcę.

O powołaniu zastępców w miejsce członków wydziału, którzy ustąpili, należy zawiadomić w ośmiu dniach właściwą polityczną władzę krajową i Zakład pensyjny.

§ 13.

Do obowiązków wydziału należy:

1. wybór zastępcy naczelnika;
2. wybór komisji zawiadowczej;
3. wybór delegatów na walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego;
4. ustanowienie komisji rentowej i komisji wyborczej celem przeprowadzenia wyboru delegatów na główne zgromadzenie;
5. stawianie wniosków co do sposobu lokowania kapitałów w myśl § 88., ustęp 3. ustawy;
6. objawienie zdania przy mianowaniu i oddalaniu stałych urzędników i sług;
7. ustalenie liczby i poborów urzędników prowizorycznych.

§ 14.

Naczelnik zastępuje biuro krajowe w sprawach temuż przekazanych, oznacza terminy i porządek dzienny głównego zgromadzenia oraz posiedzeń wydziału, komisji rentowej, zawiadowczej i wyborczej, zwołuje główne zgromadzenie i wymienione posiedzenia i przewodniczy tymże.

Naczelnik winien wydawać zarządzenia potrzebne dla przeprowadzenia uchwał głównego zgromadzenia i wydziału oraz zawieszać uchwały, które według jego zapatrywania sprzeciwiają się ustawie, statutowi Zakładu pensyjnego lub porządkowi czynności biura krajowego lub które szkodzą interesom Zakładu pensyjnego, tudzież przedkładać je do rozstrzygnięcia wydziałowi kierującemu Zakładem pensyjnego. Zawieszenie pozostaje w mocy aż do rozstrzygnięcia wydziału kierującego Zakładem pensyjnego.

Do naczelnika należy spowodowanie przymusowego ściągania zaległych premii wraz z odsetkami zwłoki w myśl § 38. ustawy.

Jego władzy dyscyplinarnej podlegają płatni urzędnicy biura krajowego; na podstawie wniosków sekretarza lub własnych spostrzeżeń winien on

wdrażać i przeprowadzać postępowanie dyscyplinarne.

Przy występkach dyscyplinarnych, które uzasadniają oddalenie urzędnika, winien naczelnik przedłożyć sprawę wydziałowi celem powzięcia uchwały co do opinii, jaka ma być przedstawiona wydziałowi kierującemu Zakładem pensyjnego; na podstawie opinii tej wydaje wydział kierujący ostateczne rozstrzygnięcie.

§ 15.

W razie przeszkód, dotyczących osoby naczelnika, przechodzą jego prawa i obowiązki na zastępcę naczelnika.

§ 16.

Wydział zbiera się w miarę potrzeby, co najmniej jednak z początkiem każdego kwartału kalendarzowego.

Wydział musi być natychmiast zwołany, jeżeli zażąda tego przynajmniej trzech członków wydziału.

Naczelnik zwołać ma każde posiedzenie wydziału przynajmniej na ośm dni przed dniem, wyznaczonym na jego odbycie, zapomocą pisma poleconego; w piśmie tem podać należy miejsce, dzień i godzinę odbycia posiedzenia tudzież porządek dzienny.

Członkowie wydziału, którzy z powodu przeszkód nie mogą wziąć udziału w posiedzeniu, winni uwiadomić o tem naczelnika bezzwłocznie.

Jeżeli naczelnik pozna z nadesłanych pism usprawiedliwiających, że posiedzenie nie byłoby zdolne do powzięcia uchwał, natenczas winien dość wcześnie odwołać posiedzenie i zwołać je ponownie w terminie późniejszym.

§ 17.

Przewodniczy naczelnik lub jego zastępca a w razie przeszkód, dotyczących obu, członek, wyznaczony w tym celu przez naczelnika względnie jego zastępcę.

Wydział jest zdolny do powzięcia uchwał, jeżeli zaproszono prawidłowo wszystkich członków i jeżeli z każdej grupy (służbodawców i ubezpieczonych) przynajmniej 3 członków jest obecnych.

Uchwały wydziału zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów a także po za tym wypadkiem wówczas, jeżeli wszyscy członkowie z grupy służbodawców oświadczą się za zdaniem różnym od zdania członków z grupy funkcjonariuszy, rozstrzyga głos przewodniczącego. Każdemu z obecnych członków wydziału wolno podać do protokołu zdanie swoje, różniące się od uchwały większości.

§ 18.

Pod względem wyboru delegatów na walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego należy stosować odpowiednie postanowienia statutu Zakładu pensyjnego.

Za wybranego zastępcę naczelnika uważa się tego, na kogo padła największa ilość głosów; w razie równości głosów rozstrzyga pomiędzy proponowanymi kandydatami los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Wszystkie inne wybory, należące do wydziału, przeprowadza się drogą odrębnych aktów wyborczych członków wydziału z grupy służbodawców z jednej strony, a ubezpieczonych z drugiej strony w ten sposób, iż każda grupa wybiera po połowie wybrać się mających funkcjonaryuszy. Za wybranym uważa się tych, na których w obrębie odnośnej grupy padła największa ilość głosów. Pomiedzy temi, którzy uzyskali równą ilość głosów, rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

Wszystkie wybory przedsiębierze się kartkami głosowania, a naczelnik nie głosuje przy wyborach.

§ 19.

Na zgromadzeniach wydziału powinien z reguły być obecny sekretarz i jego zastępca i to z głosem doradczym; jeden z tych obu urzędników ma równocześnie pełnić czynności protokolanta.

Z rozpraw prowadzić należy protokół, który zawierać ma podanie czasu rozpoczęcia i ukończenia posiedzenia, nazwiska wszystkich obecnych, nazwiska członków wydziału, którzy usprawiedliwili swoją nieobecność, porządek dzienny oraz powzięte uchwały z stwierdzeniem stosunku głosów.

Protokół ma być podpisany przez przewodniczącego i protokolanta i udzielony w odpisie Zakładowi pensyjnemu.

§ 20.

Członkowie wydziału sprawują swój urząd jako godność honorową, ale wydatki w gotówce należy im zwracać oraz przyznawać stosowne remuneracje za ewentualne roboty, wymagające większego trudu; remuneracje te oznaczy walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego. Aż do powzięcia dotyczącej uchwały nie może wysokość tych remuneracji przekraczać dla naczelników kwoty 2000 K a dla członków wydziału, zajmujących się prowadzeniem interesów, kwot po 1500 K rocznie. W obrębie tych granic ma wydział powziąć uchwałę co do wysokości wynagrodzenia.

b) Komisya rentowa.

§ 21.

Dla wydawania uchwał co do rent i dodatków na wychowanie, należących się według postanowień ustawy, ustanowiona będzie z łona wydziału komisya rentowa. Ta komisya składa się z naczelnika wydziału lub jego zastępcy jako przewodniczącego i z dwóch członków, z których jeden będzie wybrany z jednej a drugi z drugiej grupy wydziału (służbodawcy i funkcjonaryusze).

Posiedzenia komisji rentowej odbywają się w miarę potrzeby. Na posiedzenia zaprasza się wszystkich członków komisji przynajmniej na ośm dni przed dniem posiedzenia, a to za pośrednictwem zawiadomienia, którego odbiór ma być potwierdzony i w którym podawać należy w krótkości także roszczenia, co do których ma zapaść uchwała.

Komisya rentowa jest zdolna do powzięcia uchwał jedynie wówczas, jeżeli wszyscy członkowie są obecni.

Przy głosowaniach głosuje także przewodniczący.

Z rozpraw i uchwał komisji rentowych winien sekretarz lub jego zastępca spisać protokół, który ma być podpisany przez przewodniczącego tudzież pisarza.

Gdy nie dojdzie do skutku jednogłośnie uchwała komisji co do przyznania lub odrzucenia pewnego roszczenia do renty lub co do wymiaru renty wreszcie co do odebrania renty, natenczas należy przedłożyć odnośne akta z dołączeniem protokołu wydziałowi kierującemu Zakładem pensyjnego do decyzji.

Członkom komisji rentowej, wybranym przez wydział, należy się wynagrodzenie, którego wysokość oznaczy walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego.

c) Główne zgromadzenie.

§ 22.

Zgromadzenie główne składać się będzie z delegatów. Delegaci i ich zastępcy muszą być własnowolnemi członkami Zakładu pensyjnego.

Czynne prawo wyboru posiadają wszyscy ubezpieczeni, należący do biura krajowego, tudzież ich służbodawcy.

Każdy z uprawnionych do wyboru posiada jeden głos. Dotyczy to także służbodawców, posiadających w okręgu biura krajowego kilka przedsiębiorstw, przy których zajęci są ubezpieczeni.

Służbodawcy mają prawo przeniesienia swego prawa wyborczego na pełnomocnika, muszą jednak zawiadomić o tem biuro krajowe.

Okres urzędowania delegatów i ich zastępców wynosi pięć lat.

§ 23.

Celem wyboru delegatów i ich zastępców dzieli się*) wszystkich ubezpieczonych tudzież ich służbodawców na pięć zawodowych ciał wyborczych, stosownie do rodzaju przedsiębiorstwa, w którym ubezpieczeni są zatrudnieni, a mianowicie:

- a) rolnictwo i leśnictwo,
- b) przemysł i rzemiosła,
- c) handel i komunikacje,
- d) wolne zawody.

Jeżeli ubezpieczony dobrowolnie nie ma posady, natenczas przynależność jego do pewnego ciała wyborczego zależy od przedsiębiorstwa, w którym był zajęty w czasie poprzedniego trwania obowiązku ubezpieczenia.

Jeżeli funkcjonaryszce pewnego służbodawcy należą do różnych ciał wyborczych, natenczas wolno służbodawcy wybrać sobie ciało wyborcze, w którym chce wykonać swe prawo wyboru, ma on jednak obowiązek zawiadomienia biura krajowego o dokonanym wyborze.

Na wymienione ciała wyborcze przypada, i to w przypadku:

- a) delegatów,
- b) "
- c) "
- d) "

ubezpieczonych i tyluż delegatów służbodawców.*)

Liczba zastępców ma równać się liczbie delegatów.

§ 24.

Blizsze postanowienia co do zarządzenia i przeprowadzenia wyboru delegatów i ich zastępców zawarte są w §§ 40. do 51.

§ 25.

Zgromadzenia główne są albo zwyczajne albo nadzwyczajne. Zwołuje je naczelnik a odbywają się one w siedzibie biura krajowego.

*) Ilość delegatów względnie zastępców zależy od ilości należących do biura członków w ten sposób, że na każdym tysiąc członków przypada dwóch delegatów względnie dwóch zastępców. Części ułamkowe poniżej tysiąca nie będą uwzględniane. Jeżeli zawodowe ciała wyborcze (a do d) nie obejmują po tysiąc członków, natenczas należy je w opowiedni sposób połączyć.

Ilość delegatów, którzy mają być wybrani, wynosi jednak najmniej trzydzięści a najwyżej sto.

Zwyczajne zgromadzenie główne ma zebrać się najpóźniej na dwa a najwcześniej na sześć tygodni przed każdorazowym upływem okresu urzędowania wydziału.

§ 26.

Nadzwyczajne zgromadzenie główne może być zwołane, ilekroć sprawy tego wymagają, musi ono zaś być zwołane, jeżeli zgromadzenie główne uchwaliło zwołanie lub jeżeli przynajmniej jedna trzecia część delegatów jednej grupy zażąda tego z podaniem powodów. W tych wypadkach ma ono odbyć się najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni, licząc od dnia uchwały lub żądania, o ile uchwała głównego zgromadzenia nie postanowi inaczej.

§ 27.

Zwołanie każdego zgromadzenia głównego następuje przynajmniej na trzy tygodnie przedtem przez obwieszczenie czasu zebrania się, lokalu zgromadzenia i porządku dziennego, a to w sposób przepisany w § 3.; w porządku dziennym oznaczyć należy w sposób możliwie dokładny poszczególne przedmioty, co do których ma zapasć uchwała; w szczególności podać należy zamierzone zmiany porządku czynności z wymiennieniem istotnej ich treści.

§ 28.

Porządek dzienny głównego zgromadzenia układa naczelnik.

Wnioski członków wówczas tylko obejmie się porządkiem dziennym zgromadzenia głównego, jeżeli wniesiono je na piśmie, i to w razie zwyczajnego zgromadzenia głównego najpóźniej do dnia 1. stycznia tego roku, w którym odbywa się zgromadzenie, zaś w razie nadzwyczajnego zgromadzenia głównego równocześnie z żądaniem jego zwołania (§ 26.).

§ 29.

Zgromadzeniu głównemu przewodniczy naczelnik, w razie przeszkód, zachodzących co do niego, jego zastępca, zaś w razie przeszkód, odnoszących się do obu, członek wydziału, wyznaczony w tym celu przez wydział.

Zgromadzenie główne jest zdolne do powzięcia uchwał, jeżeli w każdej z obu grup (służbodawcy i ubezpieczeni) przynajmniej jedna trzecia część delegatów jest obecna.

W razie, gdyby zgromadzenie główne nie było zdolne do powzięcia uchwał, ma się odbyć

w przeciągu sześciu tygodni drugie zgromadzenie główne z tym samym porządkiem dziennym, które może wówczas w sprawach, objętych tym porządkiem dziennym, powziąć ważne uchwały bez względu na liczbę obecnych. Okoliczność tę należy wyraźnie zaznaczyć w obwieszczeniu zwołania.

Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów; do powzięcia uchwał co do zmiany porządku czynności wymaga się większości dwóch trzecich części głosów.

Ważne uchwały mogą zapaść tylko w sprawach, objętych porządkiem dziennym, z wyjątkiem uchwał co do wniosków na zwołanie nadzwyczajnego zgromadzenia głównego.

§ 30.

Wybory, których dokonać ma zgromadzenie główne, odbyć się mają w drodze odrębnych aktów wyborczych służbodawców z jednej strony a ubezpieczonych z drugiej strony, z ich grona. Wyboru dokonywa się pod kierownictwem przewodniczącego za pomocą kartek głosowania w ten sposób, iż każda z obu grup (służbodawcy i ubezpieczeni) wybiera połowę z liczby wybrać się mających.

Wybranymi są ci, którzy w obrębie obu grup uzyskali największą ilość głosów. Pomiędzy temi, którzy otrzymali równą ilość głosów, rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego.

§ 31.

Z przebiegu każdego zgromadzenia głównego winien sekretarz biura krajowego spisać protokół, w którym podać należy porządek dzienny i stwierdzić prawidłowe zwołanie, zdolność do powzięcia uchwał, zapadłe uchwały i przeprowadzone wybory. Protokół podpisać ma przewodniczący tudzież dwóch z pośród obecnych członków, których on w tym celu wyznaczy, oraz protokolant.

Odpis protokołu należy przedłożyć Zakładowi pensyjnemu.

§ 32.

Zgromadzeniu głównemu zastrzeżone są następujące sprawy:

1. wybór członków wydziału i ich zastępców;
2. wybór czterech asesorów do sądu polubownego i potrzebnych zastępców;
3. uchwalanie porządku czynności ze zastrzeżeniem zgody wydziału kierującego Zakładem pensyjnego i zatwierdzenia rządowego;
4. ustanowienie ewentualnych wynagrodzeń dla delegatów na główne zgromadzenie.

Asesorowie sądu polubownego winni należeć po połowie do grupy służbodawców i ubezpieczonych. Członkowie sądu polubownego nie mogą należeć ani do wydziału kierującego Zakładem pensyjnego ani do wydziału jednego z biur krajowych ani też pozostawać w służbie zakładu.

d) Komisya zawiadowcza.

§ 33.

Komisya zawiadowcza składa się z naczelnika lub jego zastępcy, jako przewodniczącego, z dwóch członków wydziału, zamieszkałych w siedzibie biura krajowego lub w bezpośrednio najbliższej okolicy i z kierującego urzędnika (sekretarza) biura krajowego tudzież jego zastępcy; obaj ci urzędnicy mają tylko głos doradczy.

Z pośród członków komisji zawiadowczej musi jeden należeć do grupy służbodawców a drugi do grupy ubezpieczonych. Wybiera ich corocznie wydział na swoim pierwszym posiedzeniu.

§ 34.

Komisya zawiadowcza odbywa posiedzenia w miarę potrzeby.

Uchwały mogą być powzięte tylko w obecności wszystkich członków i jednomyślnie. Jeżeli uchwała nie przyjdzie do skutku, natenczas należy odstąpić sprawę wydziałowi.

§ 35.

Komisya zawiadowcza załatwia następujące sprawy biura krajowego:

1. uchwała wszystkie zarządzenia, dotyczące wymiaru i ściągania premii, kontroli nad obowiązkiem ubezpieczenia i zgłaszania się, zapłatą premii i pobierającymi renty,
2. stawia wnioski co do urządzenia agencji miejscowych.

Do komisji tej należy dalej załatwianie czynności, które Zakład pensyjny przekaze ewentualnie biurowi krajowemu.

§ 36.

Członkom komisji zawiadowczej należy się wynagrodzenie, którego wysokość ustali walne zgromadzenie Zakładu pensyjnego na wniosek biura krajowego.

e) Płatni urzędnicy.

§ 37.

Płatnych urzędników biura krajowego należy zaprzysiądz i zobowiązać według formularza, dołączonego do statutu Zakładu pensyjnego; urzędnicy ci podlegają władzy dyscyplinarnej naczelnika.

Stałych urzędników i stałą służbę mianuje i oddala wydział kierujący Zakładem pensyjnego po zniesieniu się z wydziałem biura krajowego, prowizorycznych zaś urzędników komisya zawiadowcza, wreszcie pomocnicze siły kancelaryjne i prowizoryczną służbę sekretarza stosownie do norm, wydanych w tym względzie przez wydział. Legitymacye stałych urzędników stanowi dekret nominacyjny.

§ 38.

Do kierującego urzędnika biura krajowego (sekretarza) należy administracyjne kierownictwo spraw w myśl porządku czynności i udzielonych mu szczególnych wskazówek.

On jest organem, który wykonywać ma uchwały i zarządzenia, powzięte względnie wydane przez główne zgromadzenie, wydział, komisję zawiadowczą i rentową, tudzież zarządzenia Zakładu pensyjnego i który załatwiać ma sprawy bieżące.

Sekretarz ma prawo postanowienia sposobu załatwiania tych spraw, odpowiada jednak wobec wydziału i Zakładu pensyjnego za ich przeprowadzenie na czasie i w sposób zgodny z stanem rzeczy. Sekretarz obowiązany jest do uczestniczenia w obradach głównego zgromadzenia, wydziału i komisji, a to z głosem doradczym, dalej do spisywania protokołów, do referowania spraw, należących do zakresu jego zawodowej działalności, i do stawiania wniosków, które uważa za potrzebne.

Sekretarz ma prawo przyjmowania pomocniczych sił pisarskich i prowizorycznej służby w granicach norm, ustalonych przez wydział tudzież prawo ich oddalania, dalej prawo postawienia wobec naczelnika wniosku wytoczenia postępowania dyscyplinarnego przeciw urzędnikom stałym i prawo zawieszenia ich w służbie aż do rostrzygnięcia wydziału kierującego Zakładem pensyjnego.

Sekretarz winien urządzać ajencye miejscowe i nadzorować je niezależnie od prawa nadzoru, służącego Zakładowi pensyjnemu.

W razie przeszkód, dotyczących osoby sekretarza, winien zastępować go we wszystkich sprawach, do niego należących, urzędnik biura krajowego, wyznaczony w tym celu przez wydział kierujący Zakładem pensyjnego.

f) Ajencye.

§ 39.

O ile otworzone będą ajencye miejscowe, można przekazać im następnne obowiązki:

1. Przyjmowanie zgłoszeń do ubezpieczenia i wymeldowań.

2. Wydawanie dokumentów ubezpieczenia i kart członkostwa.

3. Przyjmowanie doniesień o zmianach, podlegających obowiązkowi donoszenia.

III. Zarządzenie i przeprowadzenie wyboru delegatów na główne zgromadzenie.

§ 40.

Wybór zarządza i przeprowadza komisya wyborcza, składająca się z naczelnika, jako przewodniczącego, i z czterech członków, wybranych przez wydział z jego grona.

Z pośród wybranych członków komisji musi połowa należeć do grupy służbodawców, a druga połowa do grupy ubezpieczonych.

Rozpisanie wyborów, w którym podać należy miejsce, dzień i godzinę wyboru oraz ilość delegatów, przychodzących do wyboru w poszczególnych ciałach wyborczych, nastąpić ma w sposób przepisany w § 3. co najmniej na cztery tygodnie przed wyznaczonym dniem wyboru. Równocześnie z rozpisaniem wyborów należy wyłożyć spis członków (kataster wyborców), celem umożliwienia członkom przeglądu.

§ 41.

Równocześnie z rozpisaniem wyborów należy przesłać każdemu służbodawcy względnie jego pełnomocnikowi jedną kartkę głosowania dla samego służbodawcy a po jednej kartce głosowania dla każdego z zajętych u niego ubezpieczonych.

Służbodawca względnie jego pełnomocnik obowiązany jest doręczyć bezzwłocznie poszczególnym ubezpieczonym przeznaczone dla nich kartki głosowania.

Dobrowolnie ubezpieczonym należy przesłać kartki głosowania wprost.

Kartki głosowania dla służbodawców z jednej strony a ubezpieczonych z drugiej strony mają być wygotowane w różnych barwach.

§ 42.

Kartki głosowania mają być sporządzone tak, aby można je zamknąć i winny być zaopatrzone w odcinek, dający się odłączyć.

Biuro krajowe winno uwidocznnić na kartkach głosowania przez wyciśnięcie pieczętą ciało wyborcze, miejsce, dzień i godzinę aktu wyborczego tudzież liczbę delegatów, która ma być wybrana.

Odcinek winien zawierać oznaczenie ciała wyborczego, nazwisko wyborcy, numer karty członkostwa lub dokumentu ubezpieczenia.

Obok tych wpisów, które ma uskutecznić biuro krajowe, należy wycisnąć pieczęć tegoż.

§ 43.

Przy wygotowaniu kartek głosowania należy uwzględnić wszystkich członków, zapisanych w listach członków, uzupełnionych aż do czasu, poprzedzającego o trzy dni rozpisanie wyborów.

Ewentualne reklamacje w sprawach wyborczych przesłać należy komisji wyborczej co najmniej na dwa tygodnie przed dniem wyboru a komisja ta ma wydać co do nich dość wczesnie ostateczne rozstrzygnięcie.

§ 44.

Członkowie wykonują swe prawo wyborcze w ten sposób, iż każdy z nich wpisuje do kartki głosowania nazwiska tylu członków, którzy w myśl § 22. mogą być wybrani, ilu delegatów ma być wybranych przez odnośne ciało wyborcze; obok nazwisk kandydatów należy podać ich zatrudnienie i mieszkanie.

§ 45.

Wypełnione kartki wyborcze należy oddać komisji wyborczej w dniu wyborów, w czasie na ten cel wyznaczonym.

Przesłanie kartek wyborczych do komisji wyborczej przez pocztę jest dopuszczalne, jednakowoż przesyłka musi być opłacona i nadejść w ciągu czasu, wyznaczonego na oddawanie głosów.

§ 46.

Z upływem godziny, wyznaczonej na oddawanie głosów, winna komisja przystąpić do skrutynium.

Skrutynium przeprowadzić należy oddzielnie dla każdej grupy (służbodawcy i ubezpieczeni) i dla każdego ciała wyborczego, a w tym celu naprzód odpowiednio uporządkować oddane kartki głosowania.

Po uporządkowaniu należy porównać oddane kartki głosowania — nie odłączając jednak odcinków — z spisami uprawnionych do głosowania, zestawionemi oddzielnie według obu grup i według ciał wyborczych. W liście wyborców należy uwidocznnić oddanie kartki głosowania.

Gdyby na tej podstawie okazało się, iż za jednego wyborcę oddano dwie lub więcej kartek głosowania, natenczas należy wszystkie te kartki

głosowania uważać za nieważne i wyłączyć bez otwarcia.

Od innych kartek głosowania należy następnie oddzielić odcinki legitymacyjne. Po stwierdzeniu tej okoliczności przez komisję wyborczą przystępuje się do otwarcia tych kartek głosowania.

Przy obliczaniu głosów nie uwzględnia się kartek głosowania, które wpłynęły po upływie wyznaczonej godziny i tych, których nie wydało biuro krajowe, tudzież głosów, opiewających na osobę, która nie może być wybraną, lub nie oznaczających dokładnie wymienionej tamże osoby. Rozstrzygnięcie w tym względzie należy do komisji wyborczej, a odnośne uchwały jej zapadają bezwzględna większością głosów. Przewodniczący komisji wyborczej głosuje tylko w razie równego podziału głosów i rozstrzyga w takim razie głosem swoim.

Jeżeli która z kartek głosowania zawiera więcej nazwisk, aniżeli wynosi liczba delegatów, których odnośne ciało wyborcze ma wybrać, natenczas należy pominąć ostatnie nazwiska, umieszczone ponad tę liczbę na kartce głosowania.

§ 47.

Dwaj członkowie komisji mają prowadzić każdy osobną listę głosowania co do osób, które otrzymały głosy w odnośnej grupie i w odnośnym ciele wyborczem; w liście tej należy obok nazwisk poszczególnych kandydatów liczyć w porządku bieżącym głosy, które na nich padły. Obie listy głosowania muszą zgadzać się z sobą; gdyby niezgodność mogła wyrzucić wpływ na wynik wyborów, należy powtórzyć skrutynium.

§ 48.

Z pośród wszystkich kandydatów, wymienionych przez służbodawców jednego ciała wyborczego, uważa się za wybranych delegatami tych, na których padła największa ilość głosów, a za wybranych zastępcami tych, którzy otrzymali największą ilość głosów po wybranych delegatach.

Również z pośród wszystkich kandydatów, wymienionych przez ubezpieczonych jednego ciała wyborczego, uważa się za wybranych delegatami tych, na których padła największa ilość głosów, a za wybranych zastępcami tych, którzy otrzymali największą ilość głosów po wybranych delegatach.

Pomiędzy temi, którzy uzyskali równą ilość głosów, rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego komisji wyborczej. Zastępców, wybranych w poszczególnych ciałach wyborczych, uszeregować należy w każdej z obu grup (służbodawcy i ubezpieczeni) według ilości głosów, które na nich przypadają; w razie równości głosów rozstrzyga co do porządku następstwa los, wyciągnięty przez przewodniczącego komisji wyborczej.

§ 49.

Sekretarz spisuje protokół z przebiegu aktu wyborczego, który ma być podpisany przez wszystkich członków komisji wyborczej i przez protokolanta.

Protokół winien obejmować wszystkie ważne zdarzenia, jakie miały miejsce przy wyborze, w szczególności rozstrzygnięcia wydane przez komisję wyborczą, wynik przeprowadzonego głosowania oraz spis, podający delegatów i ich zastępców, wybranych w każdej grupie (służbodawcy i ubezpieczeni) i w każdym ciele wyborczym tudzież kolejny porządek zastępców (§ 48.).

Odpisy protokołu przesłać należy bezzwłocznie wydziałowi kierującemu Zakładem pensyjnego i właściwej politycznej władzy krajowej.

§ 50.

Wybranych delegatów należy zawiadomić pisemnie o wyborze, który na nich padł, i prosić, aby zawiadomili naczelnika o przyjęciu lub zrzeczeniu się wyboru.

W razie przyjęcia wyboru należy doręczyć delegatowi kartę legitymacyjną, podpisaną przez naczelnika i zaopatrzoną pieczęcią biura krajowego, w której oprócz nazwiska i mieszkania delegata podać należy grupę (służbodawcy i ubezpieczeni) i ciało wyborcze, które on zastępuje, tudzież trwanie okresu urzędowania.

Udział w głównym zgromadzeniu dozwolony jest tylko za okazaniem karty legitymacyjnej.

W razie, gdyby wyboru nie przyjęto lub gdyby delegat złożył mandat przed upływem okresu urzędowania albo gdyby mandat zgwał wskutek utraty wybieralności (§ 22.), natenczas winien naczelnik powołać na pozostały okres urzędowania z tej grupy (służbodawcy i ubezpieczeni) i z tego ciała wyborczego, do których delegat należał, zastępcę najbliższego stopniem i zarządzić doręczenie temuż karty legitymacyjnej.

§ 51.

Gdyby w ciągu okresu urzędowania zastąpienie delegatów przez zastępców, o którym mowa w § 50., nie dało się już przeprowadzić z powodu braku tych ostatnich, natenczas należy liczbę delegatów i zastępców, ustanowioną z początkiem okresu urzędowania, uzupełnić w drodze wyboru.

Przepisy poprzedzających paragrafów mają analogiczne zastosowanie pod względem przeprowadzenia takich wyborów dodatkowych.

IV. Postanowienia przejściowe.

§ 52.

Członków pierwszego wydziału mianuje Minister spraw wewnętrznych; ich legitymację stanowi dekret nominacyjny. Okres urzędowania kończy się z ukonstytuowaniem nowo wybranego wydziału przez pierwsze zwyczajne zgromadzenie główne.